

Dosar nr.3r-27/16

DECIZIE

17 februarie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

Examinînd recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de societatea cu răspundere limitată „Olista Uniflex” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău

a c o n s t a t a t :

La 24 aprilie 2013 societatea cu răspundere limitată „Olista Uniflex” (în continuare SRL „Olista Uniflex”) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, solicitînd recunoașterea ilegalității acțiunilor și anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.1189/2/9 din 21 martie 2012 privind încasarea de la SRL „Olista Uniflex” a sumei de 53 334 (cincizeci și trei mii trei sute treizeci și patru) lei taxa pe valoarea adăugată, 687 (șase sute optzeci și șapte) lei pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată, 1 000 (una mie) lei amendă pentru întocmirea neautentică a declarației privind TVA și 16 000 (șaisprezece mii) lei amendă în mărime de 30% pentru diminuarea TVA și suspendarea executării deciziei contestate pînă la examinarea cauzei în fond.

În motivarea cererii a indicat că decizia menționată a fost luată în baza actului de control nr.3-50623 din 25 februarie 2013, întocmit de către inspectoratul principal. După cum este indicat în actul de control și decizie, SRL „Sport LL” a fost anulată ca subiect al impunerii cu TVA la 04 ianuarie 2013, însă tranzacțiile de marfă între SRL „Olista Uniflex” și SRL „Sport LL” au fost efectuate în anul 2012,

cînd ultima era plătitoare de TVA. Anterior, activitatea întreprinderii a mai fost supusă și altor controale în rezultatul cărora nu au fost depistate careva încălcări ale legislației fiscale. Conform actului vizitei fiscale nr.46 din 18 ianuarie 2013, întocmit de inspectorul principal de stat al secției nr.1 DAF Rîșcani, la SRL „Olista Uniflex” a fost efectuată o vizită fiscală privind monitorizarea activității pentru perioada 01 iulie 2012 – 18 ianuarie 2013, iar în rezultatul acestui control nu au fost stabilite relații cu întreprinderi cu pseudoactivitate pentru perioada supusă verificării.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 17 iulie 2015 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Olista Uniflex” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat. A fost anulată ca ilegală decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.1189/2/9 din 21 martie 2012.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 05 octombrie 2015 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a contestat cu apel hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 17 iulie 2015, solicitînd casarea hotărîrii instanței de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 a fost respins din lipsă de temei demersul apelantului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la repunerea în termen a cererii de apel. A fost restituită apelantului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cererea de apel declarată împotriva hotărîrii Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 17 iulie 2015, cu toate actele anexate, ca fiind depusă în afara termenului legal.

Întru argumentarea soluției, instanța de apel a reținut că cererea de apel urma să fie depusă pînă la data de 16 august 2015 inclusiv, însă cererea a fost depusă peste 79 de zile din momentul pronunțării dispozitivului, iar motive întemeiate pentru repunerea în termen nu sunt.

La 16 decembrie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, solicitînd casarea încheierii recurate și restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea cererii a indicat că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural. Pentru ședința de judecată fixată de instanța de fond la 18 iunie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a solicitat amînarea examinării cauzei pentru o altă dată, motivul amânării a fost concediul anual al reprezentantului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. Instanța de fond a admis demersul și a amînat ședința de judecată pentru 17 iulie 2015, iar copia dispozitivului hotărîrii din 17 iulie 2015 a fost adusă la cunoștința Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău la 29 septembrie 2015.

Susține că reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nu a fost prezent în ședința de judecată din 18 iunie 2015, nefiind semnată recipisa pentru ședința din 17 iulie 2015, fapt care confirmă că hotărârea instanței de fond a fost adoptată cu încălcarea procedurii.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în recurs și prevederile Legii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art.427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului reiese că la 17 iulie 2015 Judecătoria sectorului Rîșcani municipiul Chișinău a adoptat hotărârea în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de societatea cu răspundere limitată „Olista Uniflex” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind contestarea actului administrativ (f.d.104).

Conform art.362 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art.110 din Codul de Procedură Civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În speță, cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 17 iulie 2015 a fost depusă la 05 octombrie 2015, după 80 de zile din momentul pronunțării hotărârii contestate, fiind înregistrată cererea de apel sub nr. de intrare 51560 (f.d.106).

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că, în speță, în mod evident a fost depășit termenul legal pentru depunerea cererii de apel, fapt reținut în mod just instanța de apel.

Prin prisma normelor de drept citate supra, se cere a fi evidențiat faptul că termenul de contestare a hotărârii instanței de fond începe să curgă anume de la data pronunțării și nu de la data la care partea a luat cunoștință cu actul de dispoziție contestat.

Totodată, conform art.116 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Alin.(3) al aceluiași articol prevede că, la cererea de repunere în termen se anexează probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În acest sens, Colegiul consideră abordarea recurentului privind imposibilitatea îndeplinirii în termen a actului de procedură și anume – depunerea cererii de apel, din cauza aflării în concediu a reprezentantului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău, ca fiind nefondată și irelevantă speței, în condițiile în care parte în proces este Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și nu persoana fizică Radu David.

Conform art.75 alin.(2) din Codul de Procedură Civilă, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiați.

Respectiv, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău a evitat să prezinte argumente și probe într-o susținere a imposibilității depunerii în termen a cererii de apel, nefiind clar motivul pentru care o instituție publică ca Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a eșuat delegarea unui alt reprezentant pentru apărarea intereselor sale în justiție, deși reieșind din îndatoririle acestei autorități, se prezumă ca aceasta să acționeze în acest sens.

La fel, din materialele dosarului cu certitudine se confirmă faptul că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău a fost în cunoștință de cauză despre litigiul dat, iar reprezentantul său a fost antrenat în proces, participând în ședințele de judecată, iar conform art.102 alin.(4¹) din Codul de Procedură Civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară, motiv pentru care insinuarea recurentului privind încălcarea procedurii admisă de instanța de fond prin examinarea pricinii în lipsa reprezentantului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău este irelevantă speței și nu poate fi reținută de instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul consideră că în speță lipsesc temeiuri pentru repunerea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău în termenul de declarare a apelului, fapt reținut în mod just de instanța de apel, motiv pentru care a fost dispusă respingerea demersului în acest sens.

În condițiile în care s-a constatat cu certitudine că termenul de depunere a cererii de apel a fost omis, iar demersul de repunere în termenul de declarare a apelului a fost respins, instanța de apel, ghidându-se de prevederile legii a dispus în mod corect restituirea cererii de apel, ori conform art.369 alin.(1) lit.b) din Codul

de Procedură Civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Întrucât în speță în mod cert sunt întrunite exigențele prevăzute la art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul apreciază recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, ori încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 este întemeiată și justificată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, reținute în mod corect de instanța de judecată, motiv pentru care încheierea recurată urmează a fi menținută.

Prin urmare, în conformitate cu art. 427 lit.a) din Codul Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de societatea cu răspundere limitată „Olista Uniflex” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală